

legalment aplicable, i, si és el cas, autorització administrativa de les corresponents instal·lacions.

I són, senyories – i vull que quede dita en les meues primeres paraules – tres projectes que no es van a dur a terme. No es duran a terme el projecte de la Partida masia de l'Andalús de dalt de la Salzadella; ni el de la Partida Baladral de Fanzara; ni el del polígon 23 del terme municipal de les Coves de Vinromà.

Insistisc senyories, ni en la Partida Masia Andalús de Salzadella; ni en la Partida Baladral de Fanzara; ni en el polígon 23 del terme municipal de les Coves de Vinromà s'ubicarà cap abocador de residus perillosos.

Diu el Sr. Zaragoza que més clar no pot estar i que el Conseller és competent per a resoldre.

A continuació dona lectura a un escrit sobre la situació urbanística del PAI, del que m'entrega còpia i demana que conste complet en l'acta de la sessió, el qual literalment diu:

1.- Anàlisi de la citació urbanística del PAI "Parc Industrial Mediambiental de les Coves"

Cronologia dels fets:

27 de juny del 2005. Publicació en el DOGV de la presentació de l'Alternativa Tècnica del PAI "Parc Industrial Mediambiental de les Coves"

12 de setembre del 2005. Aprovació provisional per part de l'Ajuntament de les Coves de Vinromà.

17 de novembre del 2006 s'aprova definitivament l'Homologació i Pla Parcial per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Castelló.

Publicada amb les Normes Urbanístiques aprovades en el BUTLLETÍ OFICIAL DE LA PROVÍNCIA de Castelló número 149, del dia 14 de desembre del 2006.

Ressenya de l'acord de la Comissió Territorial de data 7 de febrer del 2007.

6 d'octubre del 2006 el ple de l'Ajuntament rebutja el PAI i retirada del mateix.

9 de novembre del 2006, escrit d'al·legacions de l'alcalde amb informe jurídic en què es demana que es continue amb la tramitació.

10 de novembre del 2006. La comissió Informativa d'Urbanisme de Castelló estableix que "amb caràcter previ, haurà de determinar-se l'abast de l'acord del ple de l'Ajuntament de 6 d'octubre del 2006 a què s'ha fet referència".

13 de novembre del 2006. Emet un informe de l'Àrea Jurídica en la Conselleria de Territori i Vivenda de l'Advocacia General de la Generalitat que assenyalava el següent:

3. La LUV, igual que va fer en el seu dia la LRAU, posa a disposició dels municipis els instruments necessaris que garantisquen la plena autonomia en l'exercici de les seues competències, de manera que només ells intervinguen en tots els assumptes que afecten directament al cercle dels seus interessos. Així ocorre en l'aprovació definitiva dels instruments urbanístics que, al dilucidar-se en l'esfera exclusiva dels interessos locals, siguin aprovats definitivament pels Ajuntaments. Exemple paradigmàtic d'això són els PAI que no modifiquen l'ordenació estructural, l'aprovació definitiva dels quals els competix a ells en exclusiva. Però des del moment que un pla afecte l'ordenació estructural, la competència es desplaça directament per ministeri de la Llei, als òrgans urbanístics de la Generalitat l'exercici de la qual ha d'entendre's ple, sotmés tan sols als límits imposats per la Llei (particularment article 85 LUV, abans 40 LRAU, citats en l'apartat anterior).

Cabria decidir inclús que en els supòsits com en el sotmés a informe els Ajuntaments exercixen plenament la seua competència quant a l'adjudicació del PAI i la selecció de l'urbanitzador encarregat de la seua execució, però la dita adjudicació i selecció ha d'entendre's condicionada al que puga resultar després de l'exercici per la Comunitat Autònoma de les seues competències.

Açò és: ens trobaríem davant d'actes separables que serien dictats per Administracions públiques diferents en exercici de sengles potestats administratives. Ni la Generalitat podrà interferir en l'exercici de les seues competències per l'Ajuntament, ni l'Ajuntament podrà interferir en els exercicis de les seues pròpies per la Generalitat. En últim lloc, en ambdós esferes de poder es ventila potestats discrecionals que han de dirigir-se a la satisfacció dels interessos públics tutelats per a cada un dels àmbits competencials específics.

4. Assentades les consideracions jurídiques anteriors, es dedueix immediatament una primera conclusió: El procediment administratiu que ha de culminar amb l'aprovació definitiva autonòmica s'instruirà en seu autonòmica, una vegada culminats els tràmits que per llei li correspon evacuar a l'Ajuntament. Com advertix l'article 12.1 de la LRJPAC, "la competència és irrenunciable i s'exercirà precisament pels òrgans administratius que la tinguen atribuïda com pròpia, excepte els casos de delegació o avocació, quan s'efectuen en els termes que preveu esta o altres Lleis", per la qual cosa cal concloure que la responsabilitat de l'Administració autonòmica en la tramitació del procediment que li competix és irrenunciable, i es constituïx com una garantia per als ciutadans alhora que els permet identificar a qui imputar responsabilitats tal com exigeix l'article 41 LRJPAC.

És la Generalitat, a través dels seus òrgans urbanístics la que ha de tramitar l'esmentat procediment subjectant-se a la normativa específica que ho regule i, si no n'hi ha, al que estableix la LRJPAC. I de conformitat amb el que estableix l'article 42.5 del dit text legal, les causes que poden justificar la suspensió del termini màxim legal per a resoldre un procediment són taxades, són que puguen al·legar-se altres diferents de les establides en el precepte que es diu. És evident que en el supòsit sotmés a informe no concorre cap de les esmentades causes, per la qual cosa resulta de totes totes improcedent acordar la suspensió del procediment, que és una de les peticions expressades contingudes en l'acord de l'Ajuntament de les Coves de Vinromà de data 6-10-2006.

5. Cabria argumentar de contrari que l'esmentat acord plenari, més enllà de la petició de suspensió del procediment, la qual cosa estaria manifestant seria la voluntat de desistir de l'Ajuntament, en els termes regulats en els articles 90 i 91 LRJPAC, de manera que la dita manifestació expressa de voluntat hauria de ser acceptada de ple per la Generalitat, procedint sense més a declarar conclús el procediment. Si bé és cert que el present supòsit ens trobem davant d'un procediment essencialment rogatori, no ho és menys que qui va instar en el seu dia de l'Administració pública la iniciació del procediment no és l'Ajuntament de les Coves de Vinromà, sinó la societat mercantil GEIMESA, com s'establia en el llavors vigent article 45 LRAU, titulat precisament <<iniciación del procedimiento a iniciativa de un particular>>, qualsevol particular <<puede solicitar del Alcalde que someta a información pública una alternativa técnica del programa>>. El que necessàriament ens obliga a concloure que l'Ajuntament no pot situar-se en sol·licitant de qui té la competència